

κεῖ εἶναι . . . ἀλλ' ἦν οἷόν περ ἐδόκει ἕκαστον τοιοῦτον Δημόκριτος 277.4 καὶ ὅς ἂν δοκῇ ἐπιτήδειος εἶναι, καὶ μάλιστα κατὰ φύσιν ἔποιτο 284 ἂν μὴ πολλῶν ἐπιθυμείης, τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει Ἀρχύτας 1.8 ταῦτα γὰρ τὰ μαθήματα δοκοῦντι ἡμεν ἀδελφεὰ 1.26 τὰ μὲν οὖν ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἴσθασιν ἃ μὲν ἀπὸ τὰν πλαγᾶν ταχὺ παραγίνεται καὶ <ἰσχυρῶς>, ὁξέα φαίνεται, τὰ δὲ βραδέως καὶ ἀσθενῶς, βαρέα δοκοῦντι ἡμεν 4.1 καὶ δοκεῖ ἀλογιστικὰ ποτὶ τὰν σοφίαν τῶν μὲν ἀλλᾶν τεχνῶν καὶ πολὺ διαφέρειν. || Δημόκριτος 278 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι ἀπὸ φύσιος καὶ καταστάσιός τινος ἀρχαίης 5 (ἀντίθ. εἶναι). Νομίζομαι, be thought, Δημόκριτος 97 πολλοὶ δοκέοντες εἶναι φίλοι οὐκ εἰσὶ, καὶ οὐ δοκέοντες εἰσὶν 6. Γίνεται δεκτὸ/θεωρεῖται, be accepted, Ἀναξαγόρας 4.1 τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς συγκρινομένοις 4.21 τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων ἐν τῷ σύμπαντι χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα. || (τά) δοκοῦντα. Ἡράκλειτος 28 δοκέοντα ὁ δοκιμώτατος γινώσκει, φυλάσσει Παρμενίδης 1.31 ἀλλ' ἔμπης καὶ ταῦτα μαθήσεται, ὥς τὰ δοκοῦντα χρὴν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα. || τὸ δοκεῖν. Δημόκριτος 3.5 ἀλλὰ τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν, ὥστε καὶ τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης καὶ ἐς τὸ πλεον ὑπηγεομένης τῷ δοκεῖν, κατατίθεσθαι καὶ μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν. Πρβλ. δόκος, δόξα, γινώσκειν.

δόκιμος. Δοκιμασμένος/ἄξιος, tried/worthily, Ἡράκλειτος 28 δοκέοντα γὰρ ὁ δοκιμώτατος γινώσκει, φυλάσσει Δημόκριτος 67 μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς δοκίμοις πιστεύειν 68 δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος οὐκ ἐξ ὧν πράσσει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν βούλεται. Πρβλ. ἄξιος.

δοκίμως. Δοκιμασμένα/ὀρθά, tested/sound, Παρμενίδης 1.32 τὰ δοκοῦντα χρὴν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα.

δόκος. Γνώμη (ἀπλή), (simple) opinion, Ξενοφάνης 34 αὐτὸς ὅμως οὐκ οἶδε· δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται. Πρβλ. δοκεῖν.

δολιχαίων. Μακράϊων, long-lived, Ἐμπεδοκλῆς 21.12 θεοὶ